

LISZT BULLETTIN

Franz Liszt Kring

maart 2014

'Muziek voor de lijdenstijd'
Willem Brons
speelt de Via Crucis
van Franz Liszt

Vrijdag 21 maart, aanvang 20.15 uur;
de Boteringe Suite, Boteringestraat 50,
Groningen. Toegang: € 18,50; donateurs
van de Franz Liszt Kring (en partner):
€ 10,-. Reservering dringend gewenst,
telefoon (050) 31 24 491.

Vrijdag 11 april, aanvang 20.15 uur;
de Waalse Kerk, Walenpleintje 159,
Amsterdam. Toegang: € 20,-; donateurs
van de Franz Liszt Kring (en partner),
CJP / vrienden Eusebiuskring: € 15,-.
Reservering van het concert te Amsterdam
uitsluitend via jan.marisse.huizing@planet.nl
Beide concerten te betalen aan de zaal op
de avond zelf.

De Franz Liszt Kring organiseert in samenwerking met de Stichting 'De Boteringe Suite' in Groningen op vrijdagavond 21 maart een recital door de eminente pianist Willem Brons. Bij dit bijzondere concert staat de komende lijdenstijd centraal omdat Brons, naast werken van Bach en Beethoven, de veertig minuten durende Via Crucis (De Kruisweg, de gang langs de veertien staties) van Franz Liszt zal uitvoeren. Ook in de voor de pauze uitgevoerde Prelude en Fuga in cis kl. terts uit het WTK (boek I) van Bach, en in Beethovens Sonate in As gr. t. opus 110, speelt deze symboliek, met name in de fuga's, een belangrijke rol. Een bijzonder concert met serene en ontroerende composities, vertolkt door een pianist die er om bekend staat dat hij als geen ander altijd op zoek is naar de diepere betekenis achter de noten. Hier volgen de locaties en data:

Liszt Festival Raiding 2014

Net als in voorgaande jaren vindt er in Raiding, Liszts geboorteplaats, weer een lentefestival plaats, eigenlijk meer een lang weekend met vier interessante

programma's waarin de muziek van Liszt centraal staat. Hier volgt een beknopt overzicht; meer informatie is te vinden op www.lisztfestival.at.

Donderdag 20 maart; een recital door de gebroeders Johannes en Eduard Kutrowatz, de drijvende kracht(en) achter het festival. Zij spelen voor de pauze originele, door Liszt zelf geschreven vierhandige bewerkingen van enkele van zijn composities en na de pauze quatre mains-muziek van Schubert (o.a. het *Divertissement à l'hongroise*, D 818).

Vrijdag 21 maart geeft Oleg Maisenberg een recital, eveneens met werken van Liszt en Schubert. Op het programma staan twee sonates van laatstgenoemde (de grote sonates in c-klein en Bes-groot), omlijst door enkele liedbewerkingen van Schubert/Liszt.

Zaterdagavond 22 maart presenteert het Trio d'Ante zich met Liszts *Tristia* (ca. 1880), *Le Carnaval de Pest* (1848) en het symfonisch gedicht *Orpheus* in de bewerking voor klaviertrio van Saint-Saëns. Na de pauze klinkt het bekende Trio in d-klein van Mendelssohn.

Het **lentefestival** wordt besloten door de Russische pianiste Lilys Zilberstein; het programma vermeldt naast de zelden gespeelde Sonate in c-klein (opus 4) van Chopin o.a. *Vallée d'Obermann* en de *Dante-sonate* van Liszt.

Huisconcert door Dora Deliyka op 5 oktober 2013 – een korte impressie

Op zaterdagmiddag 5 oktober 2013 gaf de Bulgaarse, in Wenen woonachtige pianiste Dora Deliyka voor de Franz Liszt Kring een huisconcert bij Madeleine en Guido van Elk in 's-Hertogenbosch. Dora, die in Nederland binnen enkele dagen maar liefst vier concerten op verschillende locaties gaf, waaronder de concertzaal 'De Oosterpoort' in Groningen, had een mooi, maar niet eenvoudig programma samengesteld. Om haar recital te beginnen met Schuberts laatste Sonate D. 960, een absoluut meesterwerk van grote diepgang, was misschien iets te overmoedig en deze sonate kwam dan ook niet geheel uit de verf. Meer konden de ruim dertig toehoorders genieten van haar spel na de pauze met werken van Liszt. Daar viel een mooie opbouw naar het extatische hoogtepunt

te bewonderen in Liszts transcriptie van Wagners *Isoldens Liebestod*, waarbij ook de stemming van het ingekeerde slot mooi werd getroffen. In Liszts parafraze op thema's uit Bellini's *Norma*, een werk dat hij schreef in 1841, de tijd van zijn grote jaren als rondreizend virtuoos, liet Deliyka de teugels vieren en kon de Fazioli-vleugel volop ronken.

Opgemerkt mag worden dat Dora in een ver gevorderde staat van zwangerschap verkeerde, waardoor het zware programma haar zichtbaar en soms ook hoorbaar wel wat moeite kostte. Zoals een luisteraar achteraf opmerkte, *'Met een extra leven in je lijf de dood verklanken – wat een contradictie!'*

Na het overhandigen van een mooie bos bloemen door de twee aanwezige bestuursleden aan zowel Dora als de gastvrouw en gastheer, kon een toegift niet uitblijven. Dat werd een heldere uitvoering met vloeiend passagespel en breed neergezette melodische lijnen in de Rigoletto-paraphrase van Verdi/Liszt. Deze bekende melodieën, die bijna werden meegezongen door de luisteraars, bekroonden een mooie muzikale middag. Jan Marisse Huizing verzorgde de de toelichtingen.

(JMh en PvK)

Debuut-CD van Camiel Boomsma

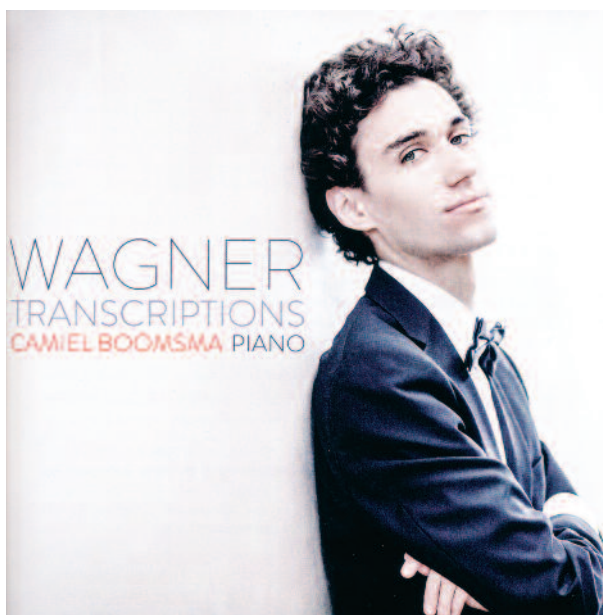
De pianist Camiel Boomsma, nog studierend aan het Amsterdams Conservatorium bij Jan Wijn, heeft vorig jaar een mooie debuut-CD uitgebracht. Hij brengt daarop zes, ten dele onbekende Wagner-transcripties ten gehore. De interpretatie ervan munt uit door romantische expressiviteit zonder effectbejag waartoe dit soort muziek snel aanleiding geeft, een natuurlijk ademende timing, en een fraaie, rijk geschakeerde aanslag. Tel hierbij de schitterende vleugel (van de Stichting Westvest90 te Schiedam) en de uitstekende klankregistratie, dan moet de conclusie wel zijn dat we hier een opmerkelijk product hebben, waarmee de jonge pianist in de nationale en internationale pers terecht de aandacht op zich heeft gevestigd.

Camiels liefde voor de muziek van Wagner heeft ertoe geleid dat hij in januari 2013 een 'Scholarship' van de Richard Wagner Stipendiumstiftung heeft ontvangen. Dit Scholarship wordt jaarlijks aan 250 getalenteerde kunstenaars met een bijzondere voorkeur voor Wagners muziek uitgelooft, en stelt hen in

staat zich in Bayreuth te laven aan de operaproducties die daar ieder jaar in de zomer worden gebracht. Door de bijgewoonde uitvoeringen in het Festspielhaus geïnspireerd, werd kort daarna, in september 2013, deze CD opgenomen.

Geopend wordt met *O du mein holder Abendstern* uit de *Tannhauser* in de klaviertranscriptie van Franz Liszt. Het tempo wordt rustig genomen, de cantilenes zijn mooi gefraseerd, de toon is donker-expressief: een gerijpte interpretatie, waarbij de nadruk ligt op de innerlijke spanningen zoals die door de tekst worden opgeroepen. Van eenzelfde hoog niveau is het bekende *Isoldens Liebestod*, eveneens in de transcriptie van Liszt, waarmee de CD wordt besloten. Ook in deze interpretatie, die leden van de Franz Liszt Kring al meermalen de gelegenheid hadden te beluisteren, klinkt in iedere noot de affiniteit met Wagners muziek door: grandeur en pathos, die echter niet tot oppervlakkig vertoon aanleiding geven, maar uitsluitend dienen tot verdieping en verheving van de emotie.

Van de Liszt-leerling Stradal, wiens klavierbewerkingen de laatste tijd weer in de aandacht komen, werd een gedeelte uit de *Parsifal* opgenomen, de zogenaamde 'Verwandlungsmusik' uit de eerste acte. Dit is van de opgenomen werken in pianistisch opzicht de meest veeleisende compositie, een opgave die de jeugdige executant moeiteloos volbracht. De uitvoering onderscheidt zich door een statige maar soepel voortschrijdende beweging; de klank is bij tijd en wijle groots-orkestraal zonder deze 'kapot te slaan'.

Franz Bendel – niet te verwarren met de Liszt-adept en hoofdredacteur van het *Neue Zeitschrift für Musik* Franz Brendel – was een Boheemse pianist die voornamelijk in Berlijn werkzaam was. Hij schreef circa 400 composities, voor het overgrote deel salonstukken voor piano. Dat hij ook ernstigere muziek schreef (o.a. een pianoconcert) blijkt uit de vervolgens ten gehore gebrachte *Improvisation über Walther's Preislied* uit de *Meistersinger von Nürnberg*: een goed voor het instrument geschreven compositie, die meer is dan een letterlijke transcriptie. Ook dit zelden gespeelde werk – het betreft hier vermoedelijk een eerste opname, al staat dat nergens vermeld – kreeg een fraaie uitvoering, romantisch in klank en uitdrukking.

Van Ferruccio Busoni werd diens klavierzetting van één van de hoogtepunten van de *Götterdämmerung* opgenomen: de 'Marcia funebre', de muziek die opklinkt als aan het eind van de derde acte het lichaam van de held Siegfried wordt binnengedragen. Dit is in zijn trage gang, met zijn vele stiltes en heftige uitbarstingen, een vooral in muzikaal opzicht bijzonder moeilijke partituur. Dat de interpretatie ervan mij niet geheel bevredigde ligt, denk ik, meer aan het feit dat het onmogelijk is de enorme tragiek en intense muzikale spanningen die in deze maten heersen op een piano volledig tot hun recht te laten komen, dan door de vertolking zelf.

De CD wordt besloten met twee transcripties van muziek uit *Tristan und Isolde*, de 'Einleitung' (Overture) in de klavierreductie van Kocsis en de reeds besproken bewerking van de slotmaten (*Isoldens Liebestod*). Hoewel de bewerking van Kocsis goed is, haalt deze het niet bij de transcriptie van Liszt, die in dit opzicht geniaal was.

Wie uitvoerige toelichtingen bij de muziek verwacht, komt bedrogen uit. Het CD-boekje bestaat uit welgeteld vier bladzijden, waarvan er twee door niet ongeestige foto's van Camiel volgens het principe 'Jantje huilt – Jantje lacht' worden ingenomen; de toelichting bij de ingespeelde werken is uiterst summier (in het Engels). Maar daarover niet getreurd. We hebben hier een verrassend mooie, interessante CD van een jonge Nederlandse pianist die zich onderscheidt door muzikaliteit en integriteit. Van harte aanbevolen!

(AB)

Orgelwerken van Franz Liszt door Jetty Podt

De Nederlandse organiste Jetty Podt, sinds 1988 verbonden aan de Stevenskerk te Nijmegen, heeft een speciale band met de orgelmuziek van Franz Liszt. Zo gaf ze in 2011 een aantal concerten met als titel 'Liszt, Love and Death', waarbij muziek en gesproken tekst elkaar afwisselden. In 2013 bracht ze ter gelegenheid van haar 25-jarig jubileum een CD uit met uitsluitend composities en orgeltranscripties van muziek van de meester uit Weimar.

De CD opent met een knappe vertolking van het bekende *Weinen, Klagen, Sorgen, Sagen*. Deze imposante compositie wordt vaak als variatiewerk gekenschetst, maar die vlag dekt de lading slechts ten dele. Het betreft in werkelijkheid een grootse, driedelige fantasie op een chromatisch dalende basgang uit de gelijknamige cantate van J.S. Bach (BWV 12). In het eerste en veruit langste deel van het orgelwerk wordt dit basthema als in een passacaglia 43 keer met telkens andere figuren omsponnen. Het tweede gedeelte bestaat uit een desolaat recitatief, gevolgd door een in kracht en tempo toenemend *Quasi Andante, un poco mosso*, waarin het basso continuo-thema in de bovenstemmen ligt. Na een geweldige climax klinkt in het slotgedeelte het protestantse koraal 'Was Gott tut ist wohlgetan': eerst deemoedig en vol godsvertrouwen, dan groots en jubelend. De uitvoering van dit meesterwerk dat oorspronkelijk voor piano gecomponeerd werd, is onberispelijk. Jetty Podt weet door de tempi vrij strak en niet te langzaam te nemen de samenhang van dit fantasievolle geheel te waarborgen. De vertolking munt voorts uit door kleurrijke registratie; het heldere König-orgel en de niet overdadige galm van de Nijmeegse Stevenskerk dragen daar in niet onaanzienlijke mate toe bij.

Vervolgd wordt met een transcriptie van het Adagio uit de Vierde Sonate voor viool en klavecimbel van J.S. Bach (BWV 1017). Deze bewerking is voor het overgrote deel van Alexander Gottschalg, de bevriende organist en Liszt-leerling uit het niet ver van Weimar gelegen Tiefurt; in feite is alleen het naspel van de hand van Liszt zelf. De bewerking klinkt in de interpretatie van Jetty Podt heel aangenaam: een prachtige melodie als op een schalmei gespeeld en in goede klankverhouding staand tot de vloeiende zestienden in de begeleiding, alles gesteund door zacht-sonore basnoten in het pedaal. Het lijkt welhaast een trionsonate!

In Rome was Franz Liszt vaak in de Sixtijnse Kapel te vinden. Hij kende natuurlijk het mooie verhaal dat de jonge Mozart, op concertreis in Italië, in die kapel het *Miserere* van Allegri gehoord had en na afloop het dubbelkorige (!) werk op het gehoor had uitgeschreven. Deze anekdote bracht Liszt op het idee de compositie van Allegri te combineren met het bekende *Ave verum corpus*, een motet voor koor en orkest van de late Mozart (KV 618). Het resultaat is veel meer dan een 'bewerking' en wordt naar mijn mening ten onrechte in de verschillende catalogi onder de 'Transkriptieën' gerangschikt; het betreft een vrije fantasie op twee contrasterende thema's die de componist tot iets nieuws, iets geheel persoonlijks heeft samengesmeed. Eerst hoort men in de bas het sombere hoofdthema van het *Miserere*, dat vervolgens vijf keer wordt gevarieerd. Dit gedeelte, de ellende en de angst van de mensheid symboliserend, wordt in contrast gezet met de vredige muziek van Mozart (*Andante con pietà*), die staat voor de 'grenzeloze barmhartigheid van God' (aldus de componist zelf in een brief aan Carl Alexander von Sachsen-Weimar-Eisenach, gedateerd 1 november 1862).

Van deze compositie bestaan meerdere versies. De versie voor piano-solo is de oudste. Is deze in pianistisch opzicht veeleisend, nog geheel in de trant van bijvoorbeeld de twee legendes voor piano geschreven – in de niet lang daarna ontstane orgelversie (1862) is de virtuositeit sterk teruggebracht. Deze bewerking is ook qua lengte wat beknopter; zo ontbreekt de herhaling van de laatste drie dramatische variaties van het *Miserere*-gedeelte na het *Ave verum corpus*, en sluit de coda direct daarop aan. Ook het contrast tussen beide thema's, dat onder andere berust op het laag en

somber scanderen van het thema van Allegri (het ritmische element, het spreken) contra het hoog en engelachtig zingen van Mozarts muziek (het melodische element) komt in de orgelversie minder duidelijk tot zijn recht. Het gevaar ontstaat dan, vooral als het tempo van het *Ave Verum* aan de langzame kant wordt genomen (zoals het geval is in Podts interpretatie) – dat het vloeiend-zangerige van Mozarts melodie in gevaar komt en de compositie als totaal te weinig contrastwerking heeft. Ik kan tenminste niet verhelen dat mij, ook bij herhaald luisteren, een zekere verveling overviel.

Dat was niet het geval bij de bewerkingen van twee preludes van Chopin, nr. 4 in e-klein en nr. 9 in E-groot. Liszt wist beide pianostukken niet alleen in een ander klankgewaad te hullen, maar tevens te verrijken. Telt de prelude in e-klein in de originele pianoversie twee elementen, een droefgeestige melodie boven repeterende, chromatisch dalende akkoorden – Liszts bewerking heeft er drie: lange pedaaltonen in de bas, een pendelende beweging in het gewijzigde begeleidingsfiguur, en de melodie. Deze melodie wordt door de organiste fraai gearticuleerd en in klankkleur mooi afgewogen tegen de andere twee ingrediënten. De prelude in E-groot, in het origineel breed in forte-toon opklinkend, wordt in de orgelbewerking van Liszt twee keer gebracht: de eerste keer zacht en devoot, de tweede keer grandioos en stralend. Opnieuw valt in de interpretatie van Podt de mooie registratie op.

Vervolgens hoort men het bekende *Funérailles* uit de cyclus *Harmonies poétiques et religieuses*. Wat organisten bezielt om van dit klavierstuk een orgelbewerking te maken, begrijp ik niet. Er zijn er minimaal drie in omloop: van de Franse organiste Jeanne Demessieux, van de Engelsman Nicolas Kynaston en van de in Genève werkzame Lionel Rogg. Deze laatste bewerking (overigens niet de beste) speelt Jetty Podt. Veel gaat er hier verloren. De paukenroffels en het luiden van de doodsklokken uit de inleiding bijvoorbeeld en natuurlijk de boeiende octavenpassage, zo typisch pianistisch en verwant aan die uit Chopins Polonaise in As – er blijft niet veel van over. Ook qua interpretatie zijn hier kanttekeningen te plaatsen. De voordracht van de dodenmars bijvoorbeeld, hoewel goed van tempo, klinkt onstabiel (de zestiende noten worden onduidelijk ‘ingeslikt’), terwijl de begeleidende akkoorden – niet meer dan gedempte slagen

op een zwartomfloerste pauk – het thema volledig overstemmen. Daarnaast zet de organiste de beruchte ‘octaven(?)passage’ te snel op, waardoor de climax zijn adembenemende spanning verliest.

Gelukkig kan ik over het slotstuk weer positiever zijn: een prima vertolking van *Einleitung, Fuge und Magnificat zur Dantes ‘Divina Commedia’*. Deze compositie wordt in verscheidene catalogi (o.a. in die van Göllerich, Raabe en Serge Gut) onder de orgelbewerkingen van Liszt genoemd. In andere catalogi daarentegen, zoals die van Searle en Walker, ontbreekt het werk volledig. De meest recente catalogus van María Eckhardt en Rena Charcin Mueller vermeldt het werk weliswaar onder Liszts orgelwerken, maar geeft als aantekening ‘Gottschalg-Liszt’. Christo Lelie, in zijn toelichting op de opgenomen werken, werpt hier licht op de zaak en schrijft dat het werk in hoofdzaak door Gottschalg geschreven werd, waarna Liszt met het rode potlood nog eens door de partituur is gegaan. Het betreft dus een door Liszt geautoriseerde en gecorrigeerde bewerking van Gottschalg. Deze geeft in dit orgelwerk een geconcentreerde, beknopte reductie van uitsluitend het tweede deel van Liszts *Dante-symfonie* in drie afgesloten gedeelten. Hoezeer Gottschalg zich van het origineel verwijderd heeft en het geheel meer als een ‘fantasie op thema’s uit’ dan als een transcriptie moet worden beschouwd, blijkt onder andere uit het feit dat Liszt zijn symfonie besluit met vredige klanken, zacht tot in eeuwigheid verklankend, terwijl Gottschlag zijn compositie groots en jubelend met fortissimo-klanken afsluit.

De interpretatie van Jetty Podt combineert alle reeds genoemde kwaliteiten: duidelijk spel, goed van opbouw en kleurrijk van registratie. Ook al door het gekozen repertoire – waarmee ik als pianist niet altijd even gelukkig ben, maar dat anderzijds een leemte vult – is dit een interessante CD, die een welkome aanvulling betekent in de discotheek van iedere liefhebber van Liszts (orgel)muziek.

(AB)

‘Franz Liszt und die Amerikanerinnen’ – een anecdote

We schrijven zomer 1884. Franz Liszt was in Weimar en gaf zijn driewekelijkse ‘Stunden’, altijd van vier tot zes uur in de namiddag. Eens op een morgen – het was een heerlijke dag en het venster stond wagenwijd open – was Liszt aan het ontbijten, toen er plotseling

steentjes naar binnen werden gegooid. Verbaasd liep de oude maestro naar het raam en zag daar beneden twee Amerikaanse jongedames in de tuin staan; zij hadden, zo vroeg in de morgen, tevergeefs aan de bel getrokken, en probeerden het nu maar eens op een andere manier! Op zijn vraag wat ze kwamen doen, antwoordden ze laconiek dat ze gekomen waren om Liszt te zien en te horen. “Niet kwaad!”, meende de Meester die in een goede bui was. Hij liet de dames boven komen en ontving hen met de woorden: “Zo, jullie komen me eens opzoeken, omdat het ‘bon ton’ is mij gehoord te hebben, is het niet?” “Ja, inderdaad”, antwoordde de langere van de twee. “Welnu”, vroeg de wereldberoemde man geamuseerd, “wat bevelen jullie me te spelen?” “Wat u op dit moment uit het hoofd kent”, stelde de kortere voor. Lachend nam Liszt achter zijn vleugel plaats en speelde voor hen een etude van Moscheles en Chopins tertsen-etude. Toen de laatste klanken verklonken waren stonden de dames tevreden op, en Liszt begeleidde hen hoffelijk tot aan de trap.

“Ach”, zei hij later tegen Göllicherich, die enige tijd later dit mooie verhaal hoorde en zijn verbazing over zoveel lankmoedigheid en goedheid uitsprak, “Ach, Amerika heeft me altijd goed behandeld, zelfs in de tijd waarin mijn werken in Duitsland werden uitgefloten en slecht gerecenseerd. Men heeft zelfs Rubinstein ooit gedwongen, toen die alleen mijn ‘Robert-Fantasia’ op zijn programma had staan, nog een paar originele composities van mij te spelen.”*

* *Vrij naar: August Göllicherich, Franz Liszt, p. 15; Marquardt & Co, Berlijn, 1908.*

(AB)

Eindredactie: Albert Brussee

Met bijdragen van Jan Marisse Huizing, Peter van Korlaar en Johan Verrest

Lay-out: Joop Berkhout

Het bestuur van de Franz Liszt Kring wordt gevormd door: Peter Scholcz – voorzitter;
Christo Lelie – vice-voorzitter; Frederic Voorn – eerste secretaris;
Jan Marisse Huizing – tweede secretaris (coördinatie huisconcerten);
Johan Verrest – eerste penningmeester; Peter van Korlaar – tweede penningmeester;
en bestuursleden Toos Onderdenwijngaard, Albert Brussee (eindredactie Liszt Bulletin),
Yoram Ish-Hurwitz (webmaster), Aad Jordaans (sponsorwerving)

Bankrekening NL07RABO36.55.12.613 ten name van Stichting Franz Liszt Kring
Bank Identificatie Code (BIC): RABONL2U

Van de penningmeester

Uit het jaarverslag 2013 dat ook op de website staat in het kader van onze ANBI (algemeen nut beogende instelling) bijgaand overzicht:

Staat van herkomst en besteding van middelen:	2013	2012			
Beginsaldo bank 3655.12.613 1 januari	3.276,13	981,42			
Eindsaldo 31 december	6.402,67	3.276,13			
Mutatie toename c.q. afname banksaldo	3.126,54	2.294,71			
Ontvangsten:	2013	2012			
Bijdragen leden voor 2014	50,00	0,00			
Bijdragen leden voor 2013	2.050,00	0,00			
Bijdragen leden voor 2012	315,00	2.057,50			
Bijdragen leden voor 2011	0,00	75,00			
Bijdragen leden voor 2010	0,00	25,00			
Opbrengst huisconcerten	1.895,00	420,00			
Opbrengst verkoop jaarboeken / magazines / CD	40,00	308,95			
Bijdragen sponsors / advertentie ¹⁾		3.000,00			
Lijfrente Super donateur	2.000,00	2.000,00			
Totaal ontvangsten:	6.350,00	7.886,45			
Uitgaven:					
Drukwerk Jaarboek verzendkosten ²⁾		2.465,81			
Fondsenwerving c.a.	0,00	249,73			
Aansprakelijkheidsverzekering bestuur	127,69	115,77			
Domeinnaam Lisztkring.nl	0,00	0,00			
Bankkosten	0,27	69,61			
Kamer van Koophandel	0,00	24,08			
Kosten Tentoonstelling + Catalogus / Tijdschrift / CD's	0,00	786,42			
Kosten Symposium	0,00	0,00			
Kosten Festival (zie crediteuren)	0,00	1.000,00			
Bulletin kosten kopiëren + verzending ³⁾	565,73	273,22			
Bestuurskosten secretariaat, penningmeester	118,71	37,00			
Huisconcerten + Concert Wassenaar	2.411,06	570,10			
Totaal uitgaven:	3.223,46	5.591,74			
Totaal ontvangsten minus uitgaven	3.126,54	2.294,71			
Activa	2013	2012	Passiva	2013	2012
Vorderingen contributies	275,00	215,00	Eigen vermogen	4.015,68	3.491,13
Vorderingen sponsorgelden ¹⁾	250,00	0,00	Vooruitontvangen contr.	50,00	0,00
Voorraad postzegels ³⁾	118,80	0,00	Crediteuren Tijdschrift ⁴⁾	2.980,79	0,00
Liquide middelen FLK	6.402,67	3.276,13	Crediteuren overig	0,00	0,00
Balanstotaal	7.046,47	3.491,13	Balanstotaal	7.046,47	3.491,13

Zoals uit vorenstaand blijkt is de Liszt Kring behoorlijk afhankelijk van de bijdragen van haar donateurs (leden).

Bijgevolg nodigen we iedereen uit -voor zover nog niet gedaan- uw bijdrage voor 2014 over te maken op:

NL07 RABO 0365 5126 13.

Onder de donateurs bevindt zich ook een aantal dat over 2013 nog 'achterstallig' is. Een bijdrage voor meerdere jaren tegelijk brengt u sneller over de fiscale drempel voor aftrek van giften. In dat opzicht is de fiscus de Liszt Kring goed gezind.